

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.
Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, kigyó-utca 9. szám.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Arató sztrájk Fejérmegyében.

A sztrájk még mindig tart. Azt hitte volna az ember, hogy az „Előszállási pontok“ megvalósítása meghozza a nagyon is óhajtott békét, a mely pontok értelmében az arató a 10-iket kapja rész gyanánt minden ingyenes munka nélkül.

A zircziek pusztáin e pontok értelmében dolgoznak is már, a mihez hozzájárult, hogy az urodalom rögtön a sztrájk kiütésekor 12 arató gépet hozatott, s még Poór Gusztáv főszolgabíró közbenjárására 300 állami arató is megérkezett, a mi egy kissé lehűtötte a sztrájkolók kedvét, s nem idegenkedtek az „Előszállási pontok“-at elfogadni és munkába állani, a mint szépen dolgoznak is már.

Külső-Kis-Perkáta is a sztrájk kitörésekor 2 arató gépet is hozatott, a már meglévő másik kettő mellé. Ezekre azonban nem volt oly nagy szükség, a menyiben az aratók mindjárt kezdetben kiegyeztek. Ezen egyezség szerint az arató részére meg lett állapítva 10 m. buza 4 m. árpa, a zab és rozsnak 12-ik csomója.

Nem így Belső-Kis-Perkátán. Itt az aratókkal nem lehetett egy könnyen dűlőre jutni. Eleinte készneknek mutatták magukat az „Előszállási pontok“-at elfogadni, de mégis meggondolták magukat, s még azokkal sem elégedtek meg. Nem dolgoztak hétfőn és kedden, folyton egyezkedtek. Végre sok huza-vona után az uradalom és

aratók közt létrejött az egyezség a „Perkáta pontok“ megállapítása által, a melyek értelmében az arató az eddigi 12-ik rész helyett a 9-iket kapja minden ingyenes munka nélkül, az ugynevezett lejárasért pedig megállapított napszámot kap.

Ezen pontok értelmében szerdán ismét munkába állottak az aratók, s most is dolgoznak. Ezen pontok azonban csak az uradalommal voltak megállapított munkát, másutt azonban, különösen a kisbirtokosoknál épen ezen pontok szüntették be a munkát, mert az aratók itt is a 9-iket követelték, a melyet mivel a kisbirtokos nem akart megadni, egész napon át egy kaszavágást nem tettek. Volt a ki megadta a 9-iket, s dolgoztak az aratói. Volt azonban olyan is, ki előbb, már a sztrájk kezdetén, meglehetősen pénzfizetést is ígért a részen kívül, dolgoztak is az aratói; a mint azonban mások megkapták a 9-iket, ők is keményen követelték. S mivel a kisbirtokos nem adhatta meg nekik, elmentek a községhez panaszkodni, hogy ez meg ez fölbototta a szerződést, mert nekik pénzbeli jutalmat ígért. „Mit volt mit tenni a kisbirtokosoknak is, mint ki kellett egyezniük, mert a már egészen megérett gabonát nem lehet tovább a lábán hagyni.

Hogy mennyire félrevezetett a tömeg, kitűnik a következőkből: Poór Gusztáv főszolgabíró rendeletet küldött kerülete községéhez, melyben meghagyja nekik, hogy az igazatókat fogják el és megkötözve

szállítsák Adonyba. A sztrájkolók közé kiszivárgott e megérkezett rendelet, s hogyan, hogyan sem, mindjárt azt eresztették szét a nagy világba, hogy a községhez jött egy rendelet, melyben a főszolgabíró elrendeli, hogy senki ne merjen dolgozni. Ime így magyarázza a tömeg saját javára még azt is, a mi tulajdonképpen ellene szól. S hogy várták ama rendeletnek ki-doboltatását! S mert az előjáróság nem doboltatta ki, a sztrájkolók tömege ugyan-csak megharagudott, de még mennyire — a jegyzőre és bíróra.

Szerdán Perkátaóra egy őrmester vezetése alatt hat csendőr érkezett Besnyőről, — hol még tiz maradt — az esetleges zavarok megállítására. Poór Gusztáv főszolgabíró is szerdán délután Perkátaóra ment, hol nem a legjobb kedvvel fogadta a 9-es kiegyezést, miután ő a zircziek pusztáin a 10 es életbeléptetésén fáradozott, a mi sikerült is neki. Állítólag a rézalmási pusztákon is kitört volna a sztrájk, hová Poór Gusztáv még szerda este átment az egyezséget létrehozni.

A perkátai belső uradalomban most a csendőr őrző kimegy az aratókhoz jó reggelt kívánni, de megnézik délután is őket. Az őrmester megmagyarázta nekik a 8-iki törvényt. A sztrájkolók között ugyanis az volt elterjedve, hogy július 8-án életbe léptetik az arató-törvényt s míg sztrájkoltak, rebesgették, hogy 9-ig nem lépnek munkába, akkor azonban igen, mert

Reváns.*

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Írta: Cenner Lajos.

Minden korszaknak és népnek meg van a maga jelszavai, melyekért lelkesedik mindaz, a ki annak a kornak vagy népnek a gyermeke. Hajdanta randevut ígértek Phillippinél, ma a cinemintye s a francziáknál a reváns járja. Ezek a jelszavak aztán annyira nemzetiek, hogy más nép fia sehoggy sem tud lelkesedni egy-egy külföldi jelszóért. Például én — a ki nem vagyok francia — ki nem állhatom a revánst.

Nálunk azt értik reváns alatt, hogy ha engem egy kilencz tagu kompánia meghív vacsorára s közösen megfizetik az én vacsorámat, hát legközelebb tartozom az egész kompániát fényesen megvacsoráltatni — egy magam. Hát hiszen meg is tenném én ezt, de bizony egy szegény napidijásnál a jó szándékon kívül még egyéb körülmények is számba jönnek. Hogy melyek, azt fölösleges tárgyalni olyanok előtt a kik valaha revánst adtak. Pedig ki ne adott volna valaha revánst?

Hivatalbeli kollégáim azon alkalomból, hogy napidijamat az állam 70 krról 80-ra emelte, ünnepélyt rendeztek számomra a „cifra szürhöz“ címzett külvárosi nagyvendéglőben, melyen az én 80 kroszteritékemet maguk között

* Mintárvány „A mi könyvünk“ most megjelent elbeszélés kötetből.

felosztván ünnepélyesen kijelentették, hogy engem, az ünnepelet férfit nem engednek fizetni, hanem ha már gavallér akarok lenni, elvárják a revánst. Ertem, gondolám magamban, ti egyszer jól meg akartok vacsolni két krajczárjával. Ők ugyanis negyvenen voltak és így egy-egy esett az én czechemből két krajczár. S most ezekért a két krajczárókért revánsvacsorát várnak tőlem, melyen én mindegyiknek külön legalább egy forintos lakomát rendezzek. Mert hát a revánst mindig többet kell nyújtani annál, mint a mit kapott.

Annál inkább tartottam a revánstól, mert közeledett a névnapom, a mikor ki nem kerülhettem a traktát, ha — meglátuuk. Csak ugy sikerülhet megszöknöm egy névnap bankett, vagy óriási blamázs elől, ha valamiképp eltudok rejtőzni szemfüles kollégám színe elől. Bénéssy Gézának hívnak s így névnapom január 16-ára, vagyis a hó második felébe esik. Gyakra eltűnődtem már azon, hogy mily inpraktikusak azok a kalendárium csinálók, hogy a hónapnak mind a két felére osztanak névnapokat. Ha én lennék a kalendárium csináló, hát 15-től a hó végéig egyáltalán nem lennének nevek a napok mellett, vagy pedig így osztanám fel az időt: 1 5 névnapok napidijások és más ideiglenes jövődelmü szegény emberek számára; 6—10. irnokok és számos gyermekkel bíró kisebb hivatalnokok névnapjai; 10—15. számtisztek és hasonló fizetésű, kevés gyermekű atyák ünnepei; 15—20. képviselők és tanácsosok, egyetemi tanárok, jó módu kereskedők stb.; 20—25. főispánok, ministerek, államtitkárok,

bankigazgatók stb.; 25—31. bankházak tulajdonosai, nagybirtokosok, tiznél több házak tulajdonosai s más hasonló Krözusok.

Hogy tartsak én 16-án névnapot, mikor, akkor én már a balkezemmel fődöm be a vendéglős étlapot. A napidijások ugyanis 1—15-ig a jobb kezükkel fődik le az étlapot, eltakarván az arakat s esznek azt, a mi izükre van, 15-től a hó végéig pedig balkezéssel fődik le az étlapot s eltakarják az ételek neveit, hanem a szabadon hagyott árak számaiból keresik ki a vacsorára a legkisebket.

A névnaptartást illetőleg tehát a következő alternatíva előtt állottam: fuss vagy fizess. — Az előbbit választottam.

Elhatároztam, hogy a névnapomat a szobámban töltem s egész nap ki nem mozdulok onnan. Barcsay-utca 3. alatt lakom egy nyugalmavonult mosónőnél; meghagytam a háziasszonyomnak, hogy senkinek a számára nem vagyok otthon, kivéve ha — ajándékot hoznak. Nem vártam ugyan prezentet sehonnan, de — az ördög nem alszik — nem akartam magam annak kitenni, hogy a jót visszaautasítsam.

Szomorú egyhanguságban telt el a nap. Keserü gondolatok között morzsoltam le a perczeket, elmorfondirozva azon, hogy miért is választottam meg oly rosszul a familiámat, — most, ha valami gazdag gróft választottam volna apámnak, fényes névnapot ülhettek.

Ugy délután hat óra lehetett már. Egyszer csak kopogtatnak az ajtómon. Nyugodtan mondtam szabadot, mert tudtam, hogy a kit lelkiismeretes háziasszonyom a konyhán át

Mai lapunk 8 oldal.

a törvény majd megszabja, mit kell kapniok. Honnan szedték ez eszmét, nem tudni. A csendőr őrmester azonban jól lelohasztotta kedvüket a 8-iki törvény iránt.

Külső Kis-Perkátán a perkátái 9-ed rész értesülése után is dolgoztak, egyet gondoltak azonban a csütörtökön a már megállapított mérős egyezség daczára is 400 munkás ismét kimondta a sztrájkot, 8k is követelik a 9-ik részt. Itt már a sztrájk mérgesebb, mert az aratók a családokat is felhecczelik. Ez a legújabb sztrájk a csendőrség megkettőztetését igényli már, meg nem szűnése által egy pár század katonaság beszállásolását, nem különben állami aratók alkalmaztatását, melyet az uradalom kénytelen igénybe venni a már előre haladott termés miatt.

— Az alispáni hivatalból vett legújabb értesülésünk szerint a sztrájk az egész megyében megszűnt.

A hatvani aratók makacsokdtak körülbelül legtovább. Folyó hó 5-én hagyták abba a munkát s kijelentették, hogy addig nem dolgoznak, míg a gabonából 11-ik rész helyett a 9-iket s a takarmány bevágásáért holdanként 1 frt 50 krt, s a részük után esendő szalmát s urasági kosztot nekik meg nem ajánlják.

6-án reggel el is mentek haza s 7-én délután 6 órára a gazdatiszt izenetére megjelentek, a mikorra Heltay Jenő községbíró is 4 csendőrrel megérkezett s kijelenté a népnek, hogy az eleségből megfogják kapni a 10-iket, lójárásáért 1 frtot, 6si szalmát s az előleg gabonájuk elengedtetik. A mint értesültünk, a munkások bele is egyeztek s megkezdődött a munka.

Ugyiszintén Hercegfalván is a folyó hó 4-iki egyezség alapján az arató nép ismét kezébe vette a kaszát, a melyet tudatlanságában eldobott és szépen folyik az ara-

szobám ajtajáig ereszt, az nem lehet veszedelmes.

Öreg, reszkető kezű hordár lépett be. Valami csomagot tartott a kezében és mosolyogva kérdezte:

Itt lakik a nagyságos Bénassy Géza?

En vagyok, mit akar?

Szó nélkül letette a csomagot a kitipegetett. Sietve fölbontottam a küldeményt, de mégis egy kis ovatossággal, mert hátha anarchista bomba van benne?

Nem az volt. A csomag tetején egy névjegyet találtam: Rosenberg Gyula. A csomag maga ezer darab pompás bock szivart tartalmazott. Olyanokat, a minőket én csak hírből ismertem. Elegáns barna derekuk előkelően gömbölyödött ki, majd gracióz karcsúságba csapott át, hogy vékony hegyével ingerlően nyújtózkodják a boldog szivarzó felé.

Az első pillanatban semmire sem gondoltam. A következőkben már ideges sietséggel téptem ki egyet a derék szivarok közül s miután a végével együtt majd levágtam az ujjamat is, mohón rágyújtottam. Oly gyönyörűek voltak a szivarok, hogy csak azt sajnáltam, miért nem szivhatok egyszerre legalább kettőt.

Csak később kezdtem azon gondolkozni, hogy vajjon ki lehet az a jószívű balek, a ki engem ezer darab ilyen pompás szivarral meglepett. Kollégám egyike? De először ilyen nevű kollégám nincs, másodszor azoknak ilyesmi nincs pénzük és a mi fő, harmadszor, azok úgy sem prezentelnének meg engem, hiszen most ők várják a revánst. Nem gondolhattam mást, mint hogy valamely jókedvű adakozó, valami gazdag ember, a kit talán egyszer láttam életben, vagy valamely báiban, vagy valami

tás minden pusztán, a régi megszokott élénkséggel, feledve minden bajt. Helyre állt egyelőre a béke, a mit remélni is alig lehetett, mivel a munkás nép majdnem tettelegességre vetemedett.

A zirczi apátuság ménesmajori gazdaságába nem is fogadták vissza a régi aratókat, a kik a legkikelőbbek s követelők voltak, hanem Mezőhegyesről hoztak 120 egyént, a kikkel már meg is kezdték az aratást.

Itt lehet még tartani a néplázadást s egyéb kellemellen következményektől, mert a mellőzött donbhegyi független érzelmű nép elkeseredettségében megakarja magát bosszulni. Eppen azért a katonaság és csendőrség is e helyütt van összpontosítva a rend fenntartására s a most arató vidéki nép biztonságának megőrzése végett.

— A mi sajtóperünk. Még csak mostán adta be feljelentését ellenünk Paulovits Ferencz, már is általános az érdeklődés a mi sajtóperünk iránt. Miután több rendbeli kérdést intéztek ez ügyben hozzánk, e helyen ismertetjük a sajtótörvénynek erre vonatkozó intézkedéseit. — Nem ismerjük a feljelentést, de az mindenesetre az 1848. XVIII. t.-cz. 11. §-a alapján inkriminálja az általunk írottakat. Szól ez a szakasz a következőképpen:

II. §. „Ki valamely köztisztviselőt vagy közmegbírástban eljárót hivatalos tetteire vonatkozólag rágalommal illet: egy évig terjedhető fogsággal és 600 frtig emelkedő pénzbírsággal büntetetik.”

E paragrafus értelmében, ha az általunk írottakat megbizonyítani nem tudnánk, mint látható nagyon súlyosan bűnhődniék. Ugyancsak a sajtótörvény 24. §-a a következő intézkedést tartalmazza:

24. §. „A megbecstelenítő, meggyalázó, sértő állítások bebizonyítása nem engedtetik

társaságban, vagy bárhol. Talán valami leányos apa, a ki a polgáriházasságnak hive? No hiszen akkor még finomabban is küldhet, bátran elfogadhatom...

De minek is töprenkedjem? A szivarok itt vannak és jó, hogy itt vannak. Élvezzük tehát. Aztán valóságos szivarzási orgiát csaptam. A szivarok kedvéért fönnmaradtam. Ott ültem a szobámban egyedül, szivarozva, éjtéltánig; elszivtam vagy tíz darabot.

Másnap reggel vagy tíz darabot a zsembem dugtam; egy 50 drbos ládát meg a hónom alá vettem, s úgy indultam nagy büszkén a hivatalba. Micsoda meglepetés lesz az! Adni fogom az apprehendálót, a miért nem kerestek fel a névnapomon, pedig én pompás szivarokkal vártam őket. De ime, milyen jó szívem van, még utánuk is hoztam. Együttal gondolám átesem a revánson is.

Ugy is lett. Oriási szenzációt keltettem a bocktokkal, a kollégáim oda voltak a bámulattól, mikor az uton vett egy forint hsz hrajczáros szivartartót kivágtam és kinálgatni keztem őket.

Nini bock!

Ugyan hogy jutottál hozzá!

Egyet rántottam a vállamon és titokzatosan mosolyogtam.

Hát csak van, vagy mi...?

A láda szivar öt perc alatt szétment. Az egész hivatal betöltötte a pompás illat. Boldogságban és füstfelhőben usztunk mindnyájan. Még a hivatalszolga is bockot szitt az nap.

Javában diosértük a fűlséges szivarokat, mikor a hivatalszolga hozzám lép és azt mondja:

Egy öreg hordár várja az előszobában Bénassy urat.

meg, kivéven ha valaki, mint tisztviselő, vagy közmegbírást cselekedett és a felhozott tények e körbéli eljárásra vonatkoznak.

Es esetben ha a tény bebizonyíttatik, a vádlott tette számítás alá nem jöhet, kivéven azon megbecstelenítést, mely annak folytában még történt, a nélkül, hogy magából a tettből szükségképen következett volna.”

Ez a szakasz nyilvánvalóvá teszi, hogy az esetben, ha mi az általunk írottakat bebizonyítjuk, föltétlenül föl leszünk mentve.

Sokan azt beszélnek, hogy a sajtóügyi tárgyalás előkészítése egy félévél is tovább fog tartani. Ez tévedés! A törvény gyors eljárásra kötelezi a vizsgálóbíró és nekünk is érdekünkben áll a tárgyalás siettetése. Továbbá nálunk a bizonyítékok beszerzésére sem kell időt kérnünk, miután mi a bizonyítékokkal már akkór rendelkezünk, mikor azt megirtuk. — Általában lapunknak barátait megnyugtathatjuk, mert még szeptember hó folyamán a sajtóügyi tárgyalás meg lesz tartható, — ha ugyan való az, hogy Paulovits feljelentését már megtette. — A mi pedig azt illeti, hogy ügyvéd nélkül jelenünk meg, oka az, hogy a mi bizonyítékaink ékebben szólnak mellettünk minden jogász tudománynál.

Kirándulás Párisba.

A fővárosban a napokban egy bizottság alakult, mely czélul tűzte ki, hogy a lehetőség megkönnyíti a magyaroknak a párisi világiállításon való részvételét. A bizottság, melynek elnöke Toroczky Viktor báró, tagjai pedig közéletiünknek számos kitűnősége, a következő felhívást bocsátotta ki:

Páris az egész művelt világ szemfénye, a civilizáció fővárosa, régóta Mekkája mindazoknak a zarándoklóknak, akik a modern élet, művészet és társadalom fényét, pompáját és költészetét egy göczpontba gyűjtve öhajják teljes ragyogásában szemlélni. A párisi élet vonzó fénye milliárdok csal évente Franciaor-

Kimentem.

Ott állott rettentően elszontyorodva, pirtyergésre álló vonásokkal az én tegnapi szivarhozom.

No mit hozott megint öregem?

— Jaj-jaj-jaj, nagyságos ur mit csináltam! Ne haragudjon a nagyságos ur, a szivarok nem a nagyságos urhoz voltak küldve.

Hát hisz maga Bénassy Gézához volt küldve. Az pedig én vagyok.

Igen nagyságos ur, de van még egy Bénassy Géza az, a Nefelejts-utczában lakik. A Rosenberg ur az Adria biztosító-társaság vezetője, az a Bénassy ur meg kárbecezlő az Adriánál, most tizedik esztendeje, hát azért küldte neki a Rosenberg ur a szivarokat. Azt mondta a Rosenberg ur, hogy menjek a Hold-utca 12-be, ott van a Bénassy ur hivatala, ott kérdezem meg, hol lakik Bénassy ur. Én ott voltam, ott meg azt mondták, hogy Bénassy ur a Barcsay-utczában lakik 3-ik szám alatt.

Persze, mert maga az én hivatalomban volt. Hisz az én hivatalom van a Hold-utca 12-ben.

Igen, nagyságos ur az I. emeleten, de a II-ik emeleten van a másik Bénassy ur hivatala, a ki a Nefelejts-utczában lakik.

Meglehetős kényelmetlenül éreztem magamat. Nem tudtam hamarjában mit csináljak. Végre a családástól is ingerülten szóltam:

Eh maga itt mesélhet nekem, a mit teszszik. A szivarokat hozzám küldték és én vagyok Bénassy Géza. Magával nem beszéllek, küldje hozzám azt az urat.

Igenis nagyságos ur.

A hordár elment s még az nap délután beállit hozzám egy úri ember.

szék és a művelt világ metropoliszába, hol *den-
szék magyarokat annyiszor fogadtak barátai szíves-
gel* hol a munka hétköznapi is oly fényesek
látogató idegenek, mint máshol az ünnepek.
Mennyivel ragyogóbb, bámulatra méltóbb, föl-
ségebb ez a csodálatos város akkor, midőn
fényét, pompáját egész teljében a művelt világ
előtt egy világhírlátsáson tárja fel.

Ki ne óhajtaná Párisi ünnepeit látni,
a világ oda özőlő minden nemzetének, gazda-
ságának, fényének egész teljében, még pedig
egy, hogy ez semmivel sem kerüljön többé
egy közönséges külföldi utazásnál és amellet
honfitársai körében és oly kényelemmel legyen
megtehető, mintha csak itthon, barátainál tenne
egy látogatást? Ki ne kapna ez alkalmon, való-
sággal bámulatos olesón tenni meg egy ily
ragyogó alkalmu világtutazást, amelynek folya-
mán *vasutra, podgyásra, lakásra, élelemre* semmi
gondja a látványosságok, színházak, ünnepek
jegyeiért nem kell törnie magát, mindent *dj-
tanul helyébe hoznak* és kellő számú fentartott
helyről jó eleve szerződésileg gondoskodva van.
Emellett tulzofolároló szó sem lehet. Nem
ezrével öszeptöme és hajszolva, de 200-as
csoporthoz 6 hónapon keresztül tetszés szerint
választható időben tehető meg az ut és hiányos-
ságról vagy főnakadásról annál kevésbé lehet
szó, mert a 200-as csoportok egymást váltogat-
ják és erős meggyőződésünk szerint, egyre
növekedő propagandát fognak a vállalkozásnak
esimálni.

Ha Páris valaha teljes pompájában ragyo-
gott, ugy ez az 1900-diki nagy világhírlátsá
alkalmával fog történni.

*Est a kiállítás elmulasztani helyrehozhatatlan
pótolhatatlan vesztéség volna.*

Evtizedekig fogják beszédtárgyát képezni
az ott látott és tapasztalt csodás dolgok, melyek-
nek emléke annál kedvesebb lesz, mert az egy
városból, egy helyről származók együttes csopor-
tokban tehetik meg az utat és ott, Párisban
együtt élvezhetik az összes látványokat, mivel
minden csoportnak egy, a magukéított 100 tagu
rendező bizottságból hozzá osztott világlátott, a
magyar és francia nyelvet egyaránt beszélő
és a párisi viszonyokkal egyaránt ismerős tagja
fogja a fölvilágosításokat megadni.

Egyik főkérdését az ilyen nagy utazásnak
— beleértve a lakást és ellátást, valamint az
összes szórakozások költségeit — legfőbb kér-
dését az ár szokta képezni. E tekintetben a mi
vállalkozásunk páratlanul áll a maga nemében,

Én Bénéssy vagyok.

Én is.

De én Géza vagyok.

Én is.

Hivatalnok.

Nem kevésbé.

Dessigné, a hordárnak igaza volt, vilá-
gos, hogy a szivarok nem engem illettek. Azt
már nem bántam, de az ajándékra ráfizetni még
sem akartam. Így szóltam tehát:

Kedves Bénéssy Géza úr, ön a mint
mondja, kárbecslő. Valószínűleg sokszor meg-
becsülte már másoknak a kárát. Becsülje meg
az egyszer a magáét, no meg az enyémet. A
meglevő szivarokat átadom, de vagy hetven
darab hiányzik már ezerből — ez lesz az ön
kára. Hogy én öthatost adtam a hordárnak és
hogy 1 frt 20 krért egy szivartartót vettem, az
az ön károm. Az öt hatost elengedem, de a sziv-
vartárczámát vegye meg. Ugy is szüksége lesz
rá a szivarokhoz.

Ebben meg is egyeztünk. De megkellett
igérnem, hogy megismerkedésünk öröme és a
hetven szivarért revánsul egyszer megvendé-
gelem.

A kollégáim előtt resteltem a dolgot, hát
hallgattam róla. De nem hallgatnak ok a rev-
vansórol, mert attól, a ki bók szivarokat tart,
fényes revánsot várnak a 2—2 kros vacsoráért.
Ezért nem lelkesedem én a francziák jel-
szaváért.

Ép ugy mint a fejedelmek, népek és asz-
zonyok, a közönség se szereti, ha szemébe
mondják az igazat.

smennyiben az intelligens magyar közeletaljának
teszi lehetővé rendkívül olcsó pénzen azt, hogy
Budapestről *directe Tirolon és Svájcban keresztül*,
anélkül hogy csak egy éjszakát is kellene wag-
gonban előltenie juthasson el Párisba ugy, hogy
már másfél vagy két évvel előtti havi részletekben
küldhesse be a legmegbízhatóbb pénzüntézetek
egyikének e célra megtakarított filléreit, mely-
lyek csekély levonással tulajdonát képezik azon
esetben, ha az utazás kivételében akadályozva
lenne és így ez valóságos betét jellegével bír.

Az utazás 200-as csoportokban mindenkor
külön gyorsvonaton és olykép történik, hogy a
kiránduló csoport reggel a keleti pályaudvarból
kiindulva, éjszakára Zürichbe ér, ott megpihen.
Másnap a következő egész nap pihenéssel,
vagy a város megtekintésével tölti el. Ujra egy
éjszakán át pihen és a következő nap reggelén
ugy indul el Zürichből, hogy estére Párisba ér.
Megjegyzendő, hogy ugy az utazás, mint a
zürichi pihenés alatt is teljes ellátásról a vállalat
gondoskodik.

A Párisban tartózkodás 8 napra van ter-
vezve. E napok mindegyikén a társaság minden
tagja teljes ellátásban és ingyen szórakozásban
részesül.

A megérkezésnél, amelynél kellő számu és
az ellátásban benfoglalt kocsikról gondoskodva
van — *ünnepléses fogadtatásban részesülünk.* —
Az elszállásolás Páris elsőrangú hoteljeiben és
oly kényelemmel fog történni, hogy mindenki
külön less elzállásolva és csakis az összetartozandók
helyzetnek el kívánatra kettesével. Reggel a két
togaóbb áll első reggeli után a város nevez-
tességeinek szakzerű vezetése mellett és a to-
kozódó érdekek szemmel tartásával beosztott
megtekintése kezdődik; hosszabb touroknál az
ellátásban benfoglalt kocsikon. Főfigyelmet for-
ditunk arra, hogy sem a látványok tulhalmoz-
ása, sem tulgazdag program által a kirándulás
tagjait ki ne fárasztjuk. S mondanunk sem kell,
hogy minden egyes napi kirándulásban való
részvétel mindenkinek egyéni szabadságától
függ. A dejeuner 5 fogásból áll és utána naponta
kiállítás rendezéres megtekintése következik. Az
ebéd 6—7 óra között, 6 fogásból áll. Ezután
minden nap más-más színház, azután pedig
Páris érdekes mulató helyei, valamelyikének
megtekintése következik kellő sorrendben, min-
denkor a vállalat által nyújtott szabadjegyeken.
Mindem étkezés rendkívül kényelmes és fentartott
külön étkező termekben és pedig a programszerű
tartózkodás közvetlen közelében történik nap-
ponként változó menüvel, kinek kinek névjegyével
ellátott helyén; erre nézve a vállalat még azon
rendkívüli gondoskodást is tanúsítja, hogy a
mi igényeinknek megfelelő módu főzésről gon-
doskodik és e célra egy kiváló magyar szaká-
csot szerződítettet.

Párison kívül a társas kirándulás tagjai
Páris világtörténelmi nevezetességi környékét
is részletesen fogjuk — ugyancsak a vállalat
költségén — megzemlélni. Versailles évszázados
nevezetességei, a Trianon, a Le Notre csodálatos
kertje, a Salle de Batailles, a nagyyszerű vizi-
játékok a Neptun medenczéjében és a világhírű
labdajátzóház fogják különösen figyelem tárgyát
képezni. A St.-Cloudi park és roppant vízme-
denzecs óriási Cascadejaival és az ott tartandó
népünnepekkel kiválóan kedves vonzerőt fognak
gyakorolni, kellemes változatosságul a világ-
város zaja által kifárasztott figyelmünknek.

A visszantazás Epernay, Strassburg, Stutt-
gard, Baden-Baden, Ulm, Augsburg, München
és Linzen keresztül 6 hét keretén belül minden-
kinek tetszése szerint szabadon választható
időben történhet. Ez alkalomra a nagy csopor-
tok tetszés szerinti kisebb társaságokra oszol-
hatnak, tetszés szerinti pontokon megzakíthatják
utjokat és természetesen, hogy ugy utazásuk, mint
podgyásuk ingyenessége egész Budapestig bisto-
sítottatik.

Mellettek megemlítjük, hogy az utazó tár-
saság minden tagja a vállalat részéről a 14
napi ut tartamára 5000 korona erejéig baleset
ellen biztosítottatik a hazai „Fonciere” Pesti biz-
tosító intézetnél.

Az rendezőbizottság, a mely valóságos
lelkedesséssel egyesül a magyar cultura em-
lést és a magyar-francia szimpatiák további
megerősítését célzó ezen vállalatra, minden

tekintetben pontosan és megbízhatóan kívánván
eljárni, a vállalat igazgatószágyával és az eszme
részleteinek megvalósításával tervezőjét Somogyi
Nándor irodalmi és művészeti vállalatát bizta
meg, a mely a bizottsággal karöltve üléseink és
üléseit a hátralevő időn át rendszeres időköz-
zökben fogja tartani, hogy minden program-
pontra nézve a legteljesebb megállapodásra jusson.

Biztosítjuk a résztvevő közönséget, hogy
a program pontjainak megállapítása és ke-
resztülvitelében nem üzletszerű vállalatok szá-
mításával, hanem a kulturális eszme megvalósi-
tásánál és a részvételi összeg megállapításánál
arra vagyunk tekintettel, hogy a résztvevők
minden mellékiadás alól oly annyira fel legye-
nek mentve, hogy Budapestől Párisig és vissza
Budapestig egy fillérryi külön kiadás céljából
sem kelljen az utasnak költenie.

Különös figyelmükbe ajánljuk, hogy telje-
sen szabad podgyász, az étkezéshez italok, naphő-
ben köel-kedési járművek, színházak és mulatók és
a kiállítási belépti-jegyek, nemkülönben ugy a vá-
rosban, mint a kiállítás területén lévő külön belépti-
díj melletti megtekintésre érdemes látványossá-
gok díjtalanul állnak minden utas rendelkezésére.

A vállalat igazgatója egyuttal bemutatja
a kirándulások alatt a magyar művészet külön-
böző válfajait, a legnevezetesebb magyar művé-
szek előadásában, hogy így a kirándulók is
tanni legyenek a magyar művészet dicsőségének.

A program változatosságát, gazdagságát,
a rendezőség mindenre kiterjedő ügyelmét és
az igazgatószágy párisi relációit tekintve, a meg-
állapított összegért majdnem kétszeres értéknek
megfelelő és a művelt résztvevő közönség igényeivel
teljesen összhangban lévő kellemes napok nyújthatnak.

Felémítjük, hogy a befizetett részvételi
díjnak intercalaris kamatai, mint a vállalatnak
a bizottság rendelkezésére álló haszna a kul-
tusztudományok köznevelődési célokra,
mint a résztvevő utitársaság alapítványára fognak
ez ut emlékre rendelkezésére bocsájtatni.

Teljesítettel arra, hogy a bizottság főtöre-
vése oda irányul, hogy az uti társaságban
Magyarország értelemiségének színe-java méltóan
és kellő számban mutassa be a magyar nemzet
érdeklődését a lovas francia nemzet iránt,
felhívjuk a művelt társadalom minden egyes tag-
ját egyenként, a fő- és székvárosi, valamint vidéki
testületek, casinók és egyesületek, hogy testületileg
vegyenek részt a kirándulásban, biztosítván őket
arról, hogy a 100-as budapesti rendező- és a 100-as
párisi fogadó-bizottság és a rokon párisi testüle-
tek részéről a legteljesebb fogadtatásban fognak
részesülni.

A kirándulás visszatérő tagjai életük igen
kellemes napjai gyanánt fognak e kirándulásra
mindenkor visszagondolni.

Egyégy részvételi jegy ára 250 forint, a
melyet 8 frtos havi részletek is lehet lefizetni.

A befizetések kizárólag a Belvárosi Ta-
karékpénztár Részvénytársaságnál teljesítendőek
Budapesten.

Előjegyzések eszközölhetők keresztesző-
günkben.

Legközelebb még visszatérünk a kirándu-
lás részletes ismertetésére.

HIREK.

— A legfiatalabb főhercegzekisasszony.
Kis-Tapolcsányban kiadott harmadik orvosi je-
lentés így hangzik: „Augusta főhercegzekisasszony
ö cs. és kir. fenségének állapota kielégítő; a
hőmérséklet 36-5 fok. Az újszülött főhercegzegnő
jól van. Kis-Tapolcsány, 1897. július hó. Braun
Gusztáv s. k. tanár, dr. Benkő s. k. kir. tanácsos.”

— Egyházmegyei hírek. Steiner Fülöp dr.
megyés püspök Bilkey Ferencz pázmáncsi segéd-
l ikész Zsámbékra helyezte át. — Tomán Ferencz
felsővárosi káplánt pedig a belvárosba helyezte
át hasonló minőségben.

— Személyi hír. A csász. és kir. keres-
kedelemügyi minisztérium osztályfőnöke Dr. I.
Ritter von Bazant Bécsből, bátyja Kreutzer Nán-
dor lovag látogatására városunkba érkezett.

— **Ezred-gyakorlatok.** A csász. és kir. IV. és V. hadtestek az idén gyakorlatait Fejermegyében fogják megtartani július és augusztus hónapokban. Az elszállásolás iránt a közigazgatási hatóság már megtette a szükséges intézkedéseket.

— **Nagy zarándoklat** indul aug. 20-án a budapesti II. ker. szt. Anna plébániából Mária Tartel, Szt. Háromság-hegy, Nagy-Mária-Czell, Szt. József és szt. Anna-hegyre. A zarándoklat 8 napig tart, részben hajón, részben gyalog történik, de az ut egy része megtehető vasuton is. Jelentkezhetni lehet **Dömötör** Gedeon (Budapest II. ker. plébánia) plébánosnál **legkésőbb aug. 5-ig.** A zarándoklatban résztvenni kívánók díjai I. oszt. 11 frt 80 kr. II. 9 frt 40 kr. III. 7 frt 80 kr. Nem gyalogosoknak vasut és kocsira 5 frtal többet fizetnek. Szállásról gondoskodva leszzen. de ezt külön fizetik. Tisztviselők és tanítók fizetnek II. osztályt és I-ön utazhatnak. Résztvehetnek vidékiek is — magyarok, németek és tótok. Jegyeket kapni a fenti pléb. hivatalban, hol azokat posta utalvánnyal is meg lehet váltani. Az utbaeső hajó állomásoknál a hajó kiköt, ha előre jelentkeznek zarándokok. A hajó 7 órával korábban, mint a rendes bécsi hajó, érkezik az állomásokhoz.

— **A mi ipargrófunk.** Az ország legfiatalabb és legtüregőbb grófja 60 éves lett. Haja és szakála szürkül, de lelke, kedélye, esze ifju maradt. A hatvan esztendő gróf ruganyos léptekkel járja be jobb iparosaink műhelyeit; örömmel nézi terméiket; kritizál, buzdít és ha valami kiváltót lát, azt vagy maga veszi meg, vagy pedig addig jár, míg az illető ipariziknek nevét szerez. Az ifju gróf minden iránt melegen érdeklődik. A fiatal hév gátat nem ismer. Egy és ugyanazon napon ott látjuk őt az iparosok gyűlésén, az iparosok műhelyeiben, később a művészek között jár, este a fiatal gróf a szalonban mozog és a magyarok őshazájának kutatására is ugy indul, mintha valami kisebb vadászkirándulást tervezne. **Zichy Jenő** gróf, a valóságos belső titkos tanácsos, **hatvan esztendő** lett. Ezt mondja a hír. A való azonban az, hogy **Zichy Jenő** gróf még mindig fiatal. Kívánjuk, hogy még soká az maradjon.

— **Meghívó.** A székesfehérvári déli vasuti műhely dalegylete 1897. év július hó 11-én, a polgári lövölde helyiségében, saját könyvtára javára, hangverseny és tekeversenyvel egybekötött zártkörű táncvizsgalmat rendez. — Belépti magánjegy 60 kr., családjegy 1 frt 20 kr. — Tekeverseny kezdete 4 órákor. — Hangverseny kezdete pont 5 órákor. — Táncz kezdete 8 órákor.

— **Postaszák ellopása.** **Sárosdon** a postakocsis kikapta a postakocsiból a pénzeszsákot, s azt egy közelben levő embernek adta át, mig ő más dolgát végezte. Az ember azonban a zsákkal szépen ellillant. Szerencsére pénz nem volt benne, csak egy ajánlott levél veszett el vele. A tettest nyomozzák.

— **A cs. és kir. hadapród-iskolában** a magyar korona országaiból honos ifjak számára rendszeresítet 100 egész ingyenes magyar állami alapítványi hely közül, az 1-97/98. tanév kezdetén (szeptember 16-án) 25 hely fog betöltetni. A felvételt a budapesti, károlyvárosi, nagy-szebeni, pozsonyi, temesvári és Pétervárad melletti kameniczi gyalogsági hadapród-iskolák, továbbá a bécsi tüzérségi és a hainburgi utász hadapród-iskolák 1-ső évfolyamába történik. Míután azonban a pályázók felvétele biztos kilátásba nem helyezhető, a szülők gondoskodjanak, hogy fiaik a polgári tanintézetekben, tanulmányaik folytatása céljából kellő időben beiratkozzanak.

— **A vasuti éves bérletjegyek.** Az érdekeltek kereskedelmi körök kérelmére — értesülé-ünk szerint — megengedte a kereskedelemügyi miniszter, hogy a kereskedő cégek az általuk alkalmazottjaik, illetve utazóik részére

váltott, a magyar királyi államvasutak összes saját vonalain érvényes bérleti jegyeket évközben egyszer az illető cég valamely más alkalmazottjára a jegy árának a hátralékos idő arányában esedékes részére 50 százaléknak és 1 frt kiállítási díjnak rifézetése mellett átirat-hassák. Ily átiratás azonban az év utolsó három havában nem engedélyezhető. Együttal megengedte a miniszter, hogy az 1-ső osztály éves bérletjegyek ára, mely jelenleg 560 forintot teszzen, a jövő évben 500 forintra szállítottassék le.

— **Cseléd szökevény.** **Csonka József** Tács községhez tartozó világosmaji cseléd, a napokban szolgálati helyéről megszökött; gazdája hosszas keresésére még máig sem került elő. A rendőrség megindította ellene a nyomozást.

— **Halálos esés.** **Domján István** öszi születésű kocsis, a ki **Töke** István felsővárosi öreg-utcai lakosnál szolgált, f. hó 8-án szénarakás közben a kazalról leesett és pedig olyan szerencsétlenül, hogy azonnal szörnyet halt. Gondatlanság vádjá senki ellen sem forogt fent. A boncolást pénteken d. u. dr. **Molnár Lajos** ker. orvos ejtette meg.

— **Siófoki uszóverseny.** A **Magyar Uszó Egyesület** folyó évi július hó 25-én délután **Siófokon** tartja a III-ik nemzetközi uszóversenyt, melynek teltételei a következők: A verseny helye a **Sió** mólója. Nevezési zárnapp 1897. évi július hó 15-én este 6 óra. A nevezések **Füzesséry Árpád** titkárhoz VI. ker. Nagymező-utca 5. sz. I. emelet kiüldendők. I. Vendégek versenye. Táv. 300 yard (3 hossz. Nyitva minden amateur uszó számára a M. U. E. tagjait kivéve. I. díj nagy ezüst, II. kis ezüst, III. bronz érem. II. Magyar Uszó Egyesület bajnoksága a rövid távon. Táv. 100 yard I. díj arany, II. nagy ezüst, III. kis ezüst érem. A győztes a „Magyar Uszó Egyesület rövid táv. bajnoka 1897. évben“ címet nyeri. III. Nyeretlenek versenye. Táv. 100 yard, oly uszók számára, kik nemzetközi nyílt versenyen egyáltalán díjat nem nyertek. I. díj nagy ezüst, II. kis ezüst, III. bronz érem. IV. Háton uszás. Táv. 100 yard. I. díj nagy ezüst, II. kis ezüst, III. bronz érem. V. Magyar Uszó Egyesület bajnoksága hosszú távon. Táv. 800 m. 9 (hossz.). I. díj arany, II. nagy ezüst, III. kis ezüst érem. A győztes a „Magyar Uszó Egyesület hosszú táv. bajnoka 1897. évben“ címet nyeri. VI. Egyletek versenye. Táv. 300 yard (3 hossz.) 3 uszóból álló csapatok. I. díj 3 ezüst, II. 3 bronz érem. Minden uszó 100 yardot uszik s csak akkor indulhat, ha egyletének másik uszója által felváltatik, illetve megérintetik. Győztes azon csapat, melynek utolsó uszója a célvonalon legelőbb halad át. VII. Balatonvidékiek versenye. Táv. 100 yard. Kor szerint osztályozott csapatok I. díj ezüst, II. bronz érem. VIII. Juniorok versenye. Táv. 300 yard (3 hossz.) Oly uszók számára, kik 1897. július hó 1-ig első díjat nemzetközi versenyben nem nyertek. I. díj nagy ezüst, II. kis ezüst, III. bronz érem. IX. Anna díj. Körülbelül 1000 m. a nyílt Balatonból a Sió mólójába. I. díj nagy ezüst érem és tiszteletdíj, II. kis ezüst érem, III. bronz érem. X. Handicap. Táv. 200 yard. (egyesen pálya) I. díj nagy ezüst érem, II. kis ezüst érem III. bronz érem. XI. Vigasz verseny. Táv. 200 yard. (2 hossz.) I. díj bronz, II. bronz érem. XII. Balatoni halászkok és molnárk versenye. Táv. 100 yard (91.4 méter.) 3 pénzdi. Az uszóversenyre, mely igen érdekese-nek, mulattatónak ígérkezik, Európa legjobb uszói közül is sokan bejelentették látogatásukat, hogy megmérkőzhessenek a hazai bajnokokkal. Legérdekesebb minden esetre az „Anna-díj“-ért való küzdelem lesz, melyért elismert, világhírű hossz táv uszók indulnak. 1895-ben alapította e versenyt a siófoki furdó r. t., melynek értékes díját, egy remek mívű ezüst kancsót, csak az nyeri el, a ki először kerül ki háromszor győzőn-k az évenkénti uszából Egy-egy ilyen versenyben elsősk voltak már **Deutsch Gyula** és **Lindtner Ernő**. Felette érdekese-nek ígérkezik a „Balaton vidékiek versenye“, is, melyben Balaton parti lakosokon kívül csupán siófoki furdó vendégek vehetnek részt. Ezek már javában gyakorolják magukat.

— **A közönség figyelmébe.** Rég ideje annak, hogy szányra kelt az a hír, hogy boldogult **Abrecht** főherceg külön alapítványt létesített az 1866-iki olaszországi hadjárásban részt vett katonák részére. A napokban azonban kitudódott, hogy ezen álhirt egy országos csalóbanda eresztette világgá, hogy ezen a révén bizonyos jövedelemre teheszen szert. A segélyösszeg érti folyamodványokat ugyanis legnagyobb részben ezen kőborló zugirások készítették el jó díjért. Azonban éppen ez okozta vesztüket is, mert a sok folyamodványnak írása egy volt és a miniszteriumnál rájötték a turpisságra. A család kompánia nemsokára el fogja nyerni kiérdemelt büntetését.

— **Modern rabló.** Változnak az idők! Egy évtizeddel ezelőtt még a Bakony erdő rengetegeiben setét tekintetű, marcsona alakok, fölfegyverkezett szegény-legények támadták meg az utasokat pénzt, vagy életet követelve. Most, hogy a sok tekintetben tökéletesített rendőrség kémlelő szemei elől még a Bakony sűrűi sem rejthetnek el senkit, kosztümöt változtattak haramiáink. Levették az árvalány-hajas pörge kalapot, a lobogós ujjá inget, a sarkantyus, piros caizmát, eldobták a rézfokosukat s fölsaptak gavallérnak. Nem kell hozzá sok, csak feltűnő ruházat, czvikker, sétatálcza s egy csomó hazugság. Ez nem valami költséges beruházás, de javadalmazó. — A horvát-szlavonországi, szép fejlődésnek indult **Cirquenniza** tengeri furdón általában érdeklődést keltett az idei szezonban egy elegáns fiatal lengyel festő. Mindenütt ugy beszéltek róla, mint valamely előkelő nemesi család sarjáról, a ki tanulmány utja közben egy kis pihenőt tart a kedves tengeri furdóban. Pedig dehogy is pihenőt! A legrövidebb idő alatt megismerkedett az összes furdóvendégekkel. A papáknak, mamáknak hízelt, a fiatalemberekkel bruderschaftot ivott, a leányoknak pedig kirizált. Szóval érdekes fiatal ember lett pár nap alatt. E közben előkelő lengyelországi rokonaitól halom számára érkeztek hozzá a levelek, alig győzte álmélkodó barátainak mutogatni azt a sok czimeres papírlapot. Tehát irigylendő parthi is ő kelme! Nem csoda tehát, hogy a furdó hölgyközönség nem zárkózott el tőle. És mily hűvel tudott szerelmet vallani? Letérdelt a leány elé, szemei indulatosan forogtak, hevesen ragadta meg kezét, ugy, hogy néha a karperec is lecsuszott valahová és beszélt lelkesülten, szenvedélyvel. Nem tellett bele tíz perc, győzelemmel távozott, habár szívében nem égett szerelem, de ott volt zsebében az arany karperec. Csak egy hibája volt, a nagyfoku szárazakozottság. Sokszor megtörtént, hogy egész véletlenségből valamelyik barátja zsebében kereste a pénzárcaját. No de csak „véletlenségből“. Legtöbbet szokott **Cirquennizától** 20 kmnyire fekvő **Novi**-ba hajóközni, hol gyakran látogatta az ékszerüzleteket és pénzváltókat. Egy ilyen alkalomkor, midőn is néhány darab 10-es bankjegyet váltott fel, a pénzváltónak feltűnt, hogy a bankjegyek megvannak ironnal jégjezve. Feltűnt pedig ez azért, mert a novii rendőrség éppen ilyen megjegyzett pénzek tolvaját kereste. És így **Lengyel**, a szenvedélyes ismerkedő, fe-töművész, mihamarabb megismerkedett a novii rendőrséggel is. Mivel székes-fejérvári illetőségű, sürgőnyileg megkeresték a helybeli rendőrkapitányt, a ki azután alaposan bemutatta az ípszt. Kiderült, hogy **Barcs** Vilmos Rezsőnek hívják, 23 éves és a budai déli vasut pénztárnokának fia. Még a tavaszszal itt tartózkodott s még május vége felé **Siófokra** ment, hol gyanus viselkedése folytán a csendőrök letartóztatták és az **enyingsi** főszolgabíróhoz kísérték. Onnan még azon hóban ide, illetőségi helyére toloncozták. Pénze nem lévén, atyja volt tejhordójának, **Lébenyi Palkovics** Andrásnál lakott a Széchenyi-utczában. Itt lakott és étkezett hitelben, házigazdáját azzal áltatta, hogy **Felmayerék**nél fog ugyanis kondíciót kapni s akkor fizet. Fizetés helyett azonban megszökött s magával vitte **Palkovics** András összes megtakarított pénzét is. A rendőrség körsürgőnyt bocsátott utánna, de sikertelenül. **Barcs** V. Rezső **Fiuméba** utazott s miután ott jól bezebelet, a **Cirquennizai** furdóba ment. Itt aztán addig mulatott, kocsikázott,

mígnem ugyan azon fogaton, a melyen ő a szép hölgyeknek vitte a pompás virágcsokrokat, ugyanazon fogaton megvasakva vitették Noviba, a hol már a bünvádi eljárás folyamatba tétett. Büntetésének kiállása után fedezet alatt városunkba jön, hogy itt is elvegye több rendbéli lopásáért méltó büntetését.

— **Ismét ebmarás.** Balog Mari 15 éves varrónót tegnap este 8 órakor a megyeház-utczában egy kutya megharapta. Sebe nem veszélyes. A komondor ellen a zárlatot elrendelték.

— **Megvadult lovak.** Lendvai Mihály, Csapó István sörházi molnár kocsisa ma reggel 8 óra tájt Lukács Antal kórház-utcai boltja előtt magukra hagyta a lovakat. Állítólag inasgyerekek ingerkedése folytán a lovak megvadultak és szédületes iramodással, a nehéz molnár kocsisal együtt a nagy piac felé vágattak, hol a vásárló közönség nagy tömegben állt. A városból előtt Liszt Ferenc h. rendőrbiztos és Kovács Lajos rendőrbiztos vették észre és egyedül Liszt Ferenc ügyes és bátor támadásának köszönhető, hogy a megvadult lovak lecsillapodtak és hogy ember életben nem esett kár. A gondatlan kocsis egy napi elzárással és 5 frt pénzbüntetéssel sújtott.

— **Eladó szőlők.** A fiskális dűlőben egy nagy gyümölcsös, teljes berendezéssel, kényelmes lakóház és verandákkal, istálló, kocsiszin, fürdőház és kuttal, továbbá egy luczernás kert, ugyanott 7 oktál; melyből beültetve 3 oktál van, a többi gyümölcsös, kapás és kapáló terület, jó kuttal, eleven sövény kerítéssel, végül egy teljesen beállított ojtvány, szőlő 3 oktál, lakóházzal és felszereléssel eladó. Értekezhetni: Giffing Edénél, Sz.-Imre ut 2 sz.

— **Egyházi szerek, zászlók, miseruhák, keresztutak és oltárképek, csillárok, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánlkozik Szűts és társa, a bibornok-érseki és Magyarország herceggprimásának udvari szállítói. Budape-ten, IV., Kossuth Lajos-utca.**

* **Üzlet megnyitás!** Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudására hozni, hogy a miniszterium által engedélyezett **gyógyáru és illatszer üzletemet** a Kossuth- és Szarka-utca sarkán (Dietrich-féle ház) f. évi augusztus 1-én megnyitom, addig is még bővebb hirdetésem és árjegyzékeimet közzétenném, előre is a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlom magamat. Mély tisztelettel **Segesváry Dezső**, okl. gyógyszerész. — Az új gyógyfűszeráru kereskedésnek **Kampiss József** okl. gyógyszerész lesz az üzletvezetője.

Irodalom és Művészet.

A pokoli meleg sem akaszt meg minket abban, hogy ismét meg ne emlékezzünk a Lappel R. (Wodianer F. és fia) budapesti könyvkiadó cégénél megjelent Szalay-Baróti-féle „Magyar Nemzet Története”-ről, melyből most a 60-ik füzet érkezett hozzánk. A II. Rákóczy-féle fölkelésnek rendkívül érdekes eseményeit olvassuk e füzetben; a kuruczvilág utolsó felláncolását az ő szövetségesei szereplőivel és hadi korifeusaival látunk magunk előtt elvonulni. Szatmárig, hol a rég áhitott béke hazai történelmünk egyik legeseménydusabb, de egyik legsomorubb korszakát is bezárja: (1711.) Jelen füzet külön műmelléklete I. József császár-kiadásnak arcképe. A szöveg közé nyomott illusztrációk pedig a következők: XII. Károly svéd király, Heister Siegfried, Károlyi Sándor arcképe és aláírása, Haroc kuruczok és labancok között, Pálffy János, I. Rákóczy Ferenc aláírása, Nagy Péter orosz császár, Kuruczok, A majthényi fegyverletétel, Eleonóra czárné és III. Károly megerősítik a szatmári békét.

Fürdői levél.

Péth, annó 1897.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Mióta a karlsbadi só forgalomba jött és az emberek a karlsbadi kurát is kezdik odahaza venni, az óta a fürdőlevelek is kezdik hitelüket és értéküket veszíteni, miután a szerkesztőségekből kiszivárgott hírek szerint e fürdő levelek írói is otthon veszik a karlsbadi — kurát.

Ha én ennek daczára fürdő levelet merek írni oka annak az, hogy olyan közvetlen közeléből írok Székesfejvárnak, hogyha levelem helyessége iránt bárki kételyt támasztana, hajlandó vagyok öt felvilágosítani — itt Péthben.

A székesfejvári benszülőttek nyáron át öt idők óta a kánikulai hónapokban sem nem fürdőznek, sem nem faluznak, hanem szőlőznek. Bocsánat e merész szögyártásért, de az új fogalmak, új szavak készítését teszik szükségessé.

Ez a székesfejvári szőlőzés pedig abból áll, hogy mikor a kalendárium június végét, a hőmérő pedig állandóan többet mutat 25 c. foknál, akkor az ősi város benszülőtt lakói kiköltöznek a város közelében levő homok buczkákra s ott a szőlőtőkék árnyékába nyaralnak. Ennek a nyaralásnak kellemetlenségei mellett, meg van az a kiváló előnye, hogy e kellemetlenségeket már *megszokták*. Hogy milyen is hát lényegében ez a szőlőzés arról más alkalommal, mivel most a fürdőzésről akarok írni.

Ne higye azonban senki, hogy a szőlőzés kellemetlen kellemelből jár mindenkinek, a ki Fejervári. Dehogy! Ebből csak azon boldog ezreknek van részük, a kik szőlő birtokosok. A szőlő birtokban szükkölködők misera plebsé, kénytelen a nyári hőség elől egyedül üdülő helyünkre a sóstói parkba menekülni. Itt a sóstói parkban aztán a merészebb fantáziájú emberek elképzeltetik maguknak akár a lagunák városát Velenczét, akár pedig a legsötétebb Afrikát. Tessék elhinni, hogy a sóstónak mindegy akár mit hisznek fölöle. És egyformán hasonlít is mind a kettőhöz.

Miután én is a misera plebs szőlőtlen csapatához tartozom, a sóstó rendes látogatója voltam a legutóbbi napokig, a mikor szerencsés végetem kivevénylet egy reggeli sóstói kirándulás után a vasuti állomásra. Ott a perronon egy fővárosi tanár barátommal találkoztam. Fél volt külsőleg is szerelve mind ama kellékekkel, a mik egy jóvaló fürdőzőt jellemznek: Világos flanel ruha, selyem ing, gigerli kalap stb.

— Fürdőre? — kérdeztem irigykedve tőle.

— Igen! — A péthi fürdőbe megyek.

Egész életemben rossz tanuló voltam s így egészen természetesen, hogy földrajzi tudományom is sántít. Fogalmam sem volt tehát, hogy ez a híres fürdőhely Ausztriában van-e avagy Schweiczbán, mert azt jól tudom, hogy nem is jó nevelésű ember az, a ki külföldre nem megy nyaralni.

— Messze lehet! — szólottam ovatosan.

— Nem, egy félóránira ide!

— Jó tréfa — mondtam előkelően mosolygva. — Fürdőhely félóránira Fejervárhoz!

— Hát ön nem ismeri a péthi fürdőt? — kérdezte barátom őszinte csodálattal.

— Nem! — válaszoltam én nyugodtan.

Erre aztán megmagyarázta nekem az én tanár barátom, hogy hol van a péthi fürdő s olyan lelkesülten beszélt róla, hogy tíz perc múlva már velem együtt rohogtam Péth felé.

Lelkem dagadt az örömtől. Fürdőre utazom! Ez a tudat szörnyű büszkeséggel töltött el. És mindössze 60 krajczáromba kerül oda és vissza. Ki hitte volna. Iszonyu megvetéssel néztem vissza a por fellegbe burkolt város felé.

Egy félóra múlva már ott ültünk a péthi fürdő százados fái alatt. Felettünk az óriási fák hatalmas lomb-boltozata, körülöttünk üde friss levegő, árnyékos sétatutak s a kristálytisza patak, mely épített kőmedrében halk csevegéssel sietett át a parkon, — s én ámuló csodálattal kérdeztem magamtól, hogy lehetséges-e, hogy a paradicsomnak ez a kiszakított részlete egy félóránira van a mi rossz levegőjű városunktól és ennek daczára vannak intelligens emberek Fejerváron, a kik szabad délutánjaikon a sóstó, vagy a rózsás kert kétségbejött utain tesznek nyári sétákat.

Kitapasztaltam a fürdőt is. Bámulatos összeté-
telű ásványvíz forrás. Mikor belép az ember az uszo-
dába, fagyaszto hidegnek érzi a vizet s pár pillanat

mulva csodálatos módon kitüzesedik az ember teste s alig tud betelni a pompás fürdővel. És micsoda víz! A zöldes színű víz olyan, mintha üvegéből volna s a padozat olyan tisztán látható, mintha csak egy ujnyi magas víz borítaná, pedig egy méternél magasabb víz oszlopon át látjuk a padozatot.

A fürdő után úgy érezzük magunkat, mintha ujja születünk volna.

Szemlélt tartottunk aztán a vendégek fölött. Miért tagadjuk, a hölgyek érdekelték legjobban. Mert szép leány, szép asszony annyi van Péthben, mintha ott adnának egymásnak találkat Veszprém megyének szép hölgyei. Fejermegyéből igen kevesen vannak, úgy látszik, mi olyanok vagyunk, mint a tornába esett fergek és nem tudunk megválni a sóstói idylltól, a Veszprémiek azonban, naponta kijönnek Péthre. A napokban az egész megyeháza ott volt az új alispán vezénylete mellett.

No de ezek csak olyan futóvendégek, a kik nem annyira veszedelmesek, mint Péth állandó lakói!

Ott van a szép szőke asszony, a ki a főváros előkelő szalonjaiból menekült Péth csendes magányába. Vele van két anyalarcu kis gyermeke. Ez a szép asszony veszélyeztetni legjobban a férfivendégek nyugalomát Péthben s féltő, hogy nem egy szerencsétlen, férfi fog szenvedni a remélt nyugalom helyett.

És mit szóljunk a fürdőbérlo gyönyörű szőke leányáról? Művész-ecsetre méltó szép leány klaszikus vonásokkal, szobor-szép karcsu alakkal. Mikor dallamos léptekkel végig megy a vendégek sorai között, valamennyi férfi szeme áhitattal kíséri a bájós Gretchent.

Tessék aztán ehhez a környezethez hozzávenni még a pompás cigányzenét, no meg Schuller József fürdőbérlonek kitűnő borait, a minőt itt Fehérváron csak ritkán van alkalmunk élvezni és elképzelteti mindenki, hogy milyen mámorító varázsa van a péthi fürdőnek.

Mikor leszáll az est a péthi fürdő fölé a bakonyi hegyek felől üde szellő surran át a völgykatonán fölé. A kőbor szellő magával ragadja a zeneszót és szétszórja az illatos mezők fölött. Az aratók pihenő csapata nem érzi a napi munka fáradsalmát, s elcsábítva a zene hangjaitól, odagyú a fürdő sétányára. Ejjfelé jár az idő, a mikor vitám danával, az igazi hamisítatlan magyar dallal ajkukon elmennek pihenőre. Péthben boldog az arató is, ott nem ismerik mi az arató sztrájk.

No de most már nem írok többet, pedig sok, nagyon sok irni valóm volna még arról a gyönyörű kies fekvésű helyről. Őszintén ajánlom azonban mindenkinek, hogy keresse fel ezt a páratlan szép helyet, melyet az új bérlo áldozatkészsége egészen átváltoztatott.

Menclaus.

VEG YESEK.

□ **A terméketlen angol könyvpiac.** Sokan vannak, a kik az angolokat a szellemi fejlődésben leginkább előrehaladottabbaknak szeretik feltüntetni. Hogy ez, a mi legalább az irodalmi produktivitást illeti, nincs úgy, mutatja a következő táblázat, melyet a jubileum alkalmából készítettek. E szerint 1896. évben Angliában megjelent könyvek száma 5234 volt és pedig 503 hittudományi, 529 tanügyi, 1654 regényi, 132 jogi, 247 nemzetgazdasági, 315 tudományos, 191 földrajzi, 580 történelmi, 284 szépirodalmi (költemény, szimfónia), 13 évkönyv, 116 orvosi, 130 műtörténelmi és 239 egyéb munka. A franciák és még inkább a németek ennek két, három, sőt négyszeresét is adják ki egy évben. A megjelent munkák számából azonban persze nem szabad ilyen messzireható konkvenziákat vonni az illctő nép kulturájára — itt még az eladott példányokat is tekintetbe kell venni.

□ **Az elnök ajándéka.** A déloroszországi lapok egy különös történetet hoznak. A francia köztársaság elnöke, Faure, az Ural-közékek hetmanjának, Maximovics tábornoknak, egy hordó cognac-ot küldött ajándékba. A szeretere méltó elnök ezzel a francia lovasság rokonszenvét akarta bizonyítani, melylyel az orosz bajtarsaikkal iránt viseltetek. Ez igen szép és nemes tett volt az elnöktől, csakhogy a kozák hetman még a mai napig sem ivott abból a finom francia cognac-ból. A két pud sulyu hordó ugyanis tengeren megérkezett Odesszába s itt a francia konzul átvette és Labludovskij dragomán közvetítésével Uralsk-ba továbbította, miatt Maxi-

movicist a küldeményről értesítették. Szegény kozák generális azonban hiába várta a finom italt: Faure ajándéka ütközben elveszett! Nemcsak a cognac-ot itták ki, hanem még a hordót is ellopták. Az orosz hatóság szigorú vizsgálatot indított ez ügyben.

□ Az üres zseb örömei. Egy diák a »Freiburger Zeitung«-ban igen elmésen beszéli, milyen kellemes dolog lehet olykor-olykor, ha az embernek nincsen pénze. Pénteken volt épen — beszéli — mikor egész jókedvűen azon eredeti uton végig ballagtam, mely a tóhoz vezet; hirtelen két csavargó áll előttem s a szokásos »Pézt vagy életet!« sem maradt el. Hideg mosolylyal zsebembe nyultam s pénztárczámat nyújtottam nekik át, mely természetesen egész üres volt. Megfizethetetlen élvezet volt reám nézve a két bajtárs hosszúra nyult arczába tekinteni. — Uraim — mondtam — önök pénztárczámat kérték. Ime, még egy fillér sincs benne; utalványom még nem érkezett meg, különben szívesen hittam volna meg önöket egy krigli sörré. A két uri ember erre az orámát kérte. Ó, azért a zálogházba mehetnek — felelém — nagyon leköteleznék vele. Ez már sok volt nekik; kalaptott emeltek és odébb állottak, miután szerencsés utat és jobb üzleteket kívántam. Hazaérve nagy öömre láttam, hogy a pénzes levélhordó már otthon is volt, a mit alig mertem remélni.

□ Automata ember. Már sokan törték a fejüket az automata ember föltalálásán, de egyiknek sem sikerült. Most Léon Daudet beszéli — talán nem is egészen komolyan, — hogy Hamburgban időzése alkalmával egy valóságos automata emberrel állott szemben. A hideg téli napon épen szobájában ült és olvasott, mikor az ajtó megnyílt és a szolgáló egy dr. Ottó Sterpius nevű uri embert jelentett, kit a hírneves regényíró névről már ismert. Magas termű, fehérszakállas ember volt, a ki inkább hasonlított majomhoz, mint emberhez. »Tudomásom volt ittletéről — kezdé az idegen — s ha valami nagyon érdekeset akar látni, úgy kérem, látogasson meg rövid időre.« Kézzel ezután Daudet a doktorral már uton volt. Megérkezésük után a doktor rögtön élettani laboratóriumába vezette az író. A laboratóriumban egy szikár, körszakálás, barátságatlan kinézésű ember dolgozott, jobban mondva mindenféle skatulyát roppant gyorsasággal rendbe rakosgatott. — Segédje? — kérdi Daudet. A doktor csak mosolygott válaszhelyett. Egyszerűen egyedül hagyom, mondta és ezzel eltűnt. Daudet egyedül maradt a famulusal, ki föl sem pillantott, hanem nyugodtan dolgozott tovább. — De csunya idő van — mondja Daudet, hogy a csendet megtörje. A famulus nem felel semmit, hanem feláll, reá mereszti ostoba szeméit és egy Schumann-féle dalt kezd énekelni. Mikor elvégezte oda tekint — Meg van elégedve? kérdi német nyelven, aztán nem is várva a feleletet, ismét leült. Roppant fásan mozgott. Ez az ember kétségkívül bolond, gondolta Daudet, a Sterpius dr. valami bolondot tanított be segédjének. Ez hát az érdekes dolog, a mit meg akart mutatni? — Uraságnak fényes hangja van — felelte végre Daudet. Erre a bolond dühösen feláll. — Talán dolgozni hagyna már — kiáltotta. Daudet megjáédt s azt gondolta már, hogy a bolond famulus rögtön megtámadja, mikor végre Sterpius doktor belépett a laboratóriumba. Diadalmas mosolylyal nézett a félelmetes segédre. Micsoda dolog ez? Már megint lázongsz Ulászló! Légy olyan szíves és ülj le, különben megbüntetlek. A doktor erre Daudet fölébe sugott:

— Mit tart róla?
— El voltam készülve valami különös dologt látni s be kell vallanom, hogy nem csalódtam.
— Hamburg a csodák városa. Ez a fiu nem ért francziául s azért feszitelenül beszélgettünk előtte ezen a nyelven. Jóságos fickó különben. Se apja, se anyja. Ulászló a kemence meg a lombik gyermeke. Csodálkozik ezen? Ugyebár vén boszorkánymester vagyok én?

— Ez az Ulászló tehát automata?
— Igen, de újfajta automata, husból meg csontból való. Szóval, homunculus a szó szoros értelmében. Diadala az én öreg koromnak fényes eredménye munkámnak és erőlködéseimnek.

Apró hirdetések.

E rovatban kösöltt egy-egy hirdetésnek, ha lakozim nincs kitéve 4 soros terjedelemben egyszeri kösölere 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többsör adatik fel, megjelensenként 20 kr-rt vétetik föl.
Értesítéceket díjtalanul ad a kiadóhivatal bárkinek, vidéki levelekre, ha 5 kros válass-bélyeg mellékelatik válasszol.

LAKATOS MŰHELYBE
egy tanuló felvétetik. Czím megtudható a kiadóhivatalban.

JÓ MELLÉKKERESETRE
tehet szert fiatal ember, a ki gyorsírászati jegyzetek rendes írással való lemásolására vállalkozik. Ajánlatokat elfogad a szerkesztőség.

KERESTETIK
bérbevételre egy rövid kis zongora vagy pianinó a július és augusztus hónapokra. Bérbevevő személye iránt felvilágosítást a szerkesztőség ad.

ELADÓ HÁZ.
Egy három lakásból álló ház eladó. Van benne egy utcai lakás három szoba, üveges folyosó, konyha, kamra, pince, padlás s ezenkívül két udvari lakás, mely 1-1 szobából, konyhából, kamrából áll. Van udvara és termőképes szőlővel beültetett kertje. Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

NYILT-TÉR. *)

Krondorfi Savanyuviz

KELLEMES IZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VIZ.

DE LEGINKÁBB MINT

Gyógyviz

tüdő, gyomor és
vizeledény bántalmaknál
sikerrel használtatik.

Székesfehérváron kapható:

Kovács Pál és Taubler Béla uraknál.

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

FIGYELMEZTETÉSI!

Van szerencsém a mélyen tisztelt iparos urak becses tudomására adni, hogy lack gyártmányaink a legelismertebb és fölülmulhatlan jó minőségű az összes angol gyártmányok között.

Egyedüli főraktárunkat

IFJ. TÖGL GYULA

fűszer-és festékkereskedésébe

helyeztük át úgy a város, mint a megye részére.

Kérjük a t. vevő közönség gyakori bevásárlását.

Tisztelettel

Nobles és Hoare.

BUTOR

raktáromat, kárpitos és asztalos műhelyemet május hóban **Kossuth-utca 18. szám alá helyeztem,** egyszersmind megnagyobbítottam.

Idáig nem létező olcsó árakon kaphatók:

Faló, Ebédlő, Szalon, Iroda és minden lakosztály berendezések; Egyes szekrények, és ágyak, magas divánok, ottománok, tükrök, képek, hajlított székek, asztalok, karisok, összecusukható fotel, és szekrény ágyak. Lőször, afrik, és ruganyos madraczok méret szerint pontosan készíttetnek.

Kézimunkák mondérozása izléses kivitelben.

Tapétázások jótállás mellett.

Rajzokkal és költésévetéssel díjtalanul szolgálók.

IFJ. FÜSTER IMRE

Székesfehérvárott, Kossuth-utca 18. szám.

Meghívó.

A SZABAD-BATTHYÁNI KÖLCSÖN SEGÉLYZŐ-EGYLETNEK

mint szövetkezet

folyó 1897. évi július 25-én délután 3 órakor

az egylet helyiségében tartandó

Rendes évi közgyűlésére

az egylet tagjait tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Felügyelő-bizottság jelentése az 1896/7. évi zárszámadások és vagyonmérleg megvizsgálásáról s ezzel kapcsolatban a felmentvénynek az igazgatóság és a felügyelő-bizottság részére való megadása.
3. Három felügyelő-bizottsági tag választása.
4. Netáni indítványok.

Számlák, körlevelek és árjegyzékek tisztán és pontosan!

ALAPÍTOTT 1871. ALAPÍTOTT 1871.

SZÁMMER IMRE

könyvnyomdája (gőzerővel)
KÖNYVKÖTÉSZETE
ES LEVÉLBORÍTÉK-GYÁRA

* SZÉKESFEJÉRVÁROTT. *

Készít minden néven nevezendő
KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT.

Raktárt tart kész nyomtatványokból:

Városi és községi előjárók és árvaatyák számára. Szolgabírói hivataloknak. Ügyvédek, járásbírók és végrehajtók részére. Róm. kath. és ref. lelkesi hivatalok számára. Takarékpénztárak, segély-egyletek, kaszinók és olvasókörök részére. Uradalmak, bérlok és gazdák számára. Gyógyszertártulajdonosok részére. Kereskedők, iparosok és ipartársulatok számára. Szállodatulajdonosok és vendéglősök számára.

Továbbá:

ÍRÓPAPIROK, LEVÉLBORÍTÉKOK és LEVÉLPAPIROKBÓL
nemkülönbözten

ÍRODAI SZEREKBŐL:

tinták, írónok, valódi acél- és réztollak tollnyelvek, pecsétviaszok s több effélékből jutányos árak mellett!

Meghívó-, belépti-, czim- és látogató-jegyek díszesen!

„A szabad-batthyáni kölcsönös népségélyző-egylet mint szövetkezet”

Zárszámadása 1896. ápril 1-től 1897. márczius 31-ig.

Vagyon-mérleg 1896. ápril 1-től 1897. márczius 31-ig.

Bevétel	frt	kr	Kiadás	frt	kr	Tartozik	frt	kr	Követel	frt	kr
I-ső évfolyam heti betéteiből	3994	80	Kölcsönökre	4025	—	Kötvényekben	4025	—	1896—1897. évi társulat		
„ „ késedelmi kam.	39	42	Házbér	22	—	Heti betét hátralékokban —	30	—	betétekben	4024	80
Tőke kdmataiból	168	94	Egyleti szolgának	12	—	Késed. kamat hátralékokban	3	—	3%-ban	120	74
Kezelési díjakból	21	75	Vegyes kiadásokra	113	07	Kézpénzben	147	29	Haszonban	59	75
774 betét után törzsbetét .	77	40	Pénztári maradvány	147	29						
155 kis könyv árából	17	05									
Összesen	4319	36	Összesen	4319	36	Összesen	4205	29	Összesen	4205	29

Vadkerty József,
elnök.

Kovács Lajos,
igazgató.

Suszter Károly,
pénztárnok.

Pirchann Gusztáv,
könyvvivő.

A felügyelő-bizottság az évi számadásokat és jelen mérleget a kereskedelmi törvény 195. §-a értelmében megvizsgálta azokat a közgyűléshez tett évi jelentése szerint helyesnek találta.

Kelt Szabad-Batthyán, 1897. ápril hó 21-én.

Tóth István,
f. b. elnök.

Dr. Rieder Gyula,
f. b. tag.

Vavró Alajos,
f. b. tag.

Magyar József,
f. b. tag.

Az üzletév végén volt az egyletnek 155 tagja 774 betéttel; az üzletév folyamán belépett 36 tag 127 betéttel; kilépett — tag — betéttel

Kelt Szabad-Batthyán, 1897. márczius 31-én.

Vadkerty József,
elnök.

Kovács Lajos,
igazgató.

Pirchann Gusztáv,
könyvvivő.

SCHUBERT és SCHLESINGER

divatáruháza

SZÉKESFEJÉRVÁR, NÁDOR-UTCZA. — ALAPITTATOTT 1853.

Az előrehaladott idény miatt

összes raktáron levő áruink mélyen leszállított, olcsó árban adatnak el:

kitűnő mosó kelmék métere	16—20 krig	jó mosható atlas-satin métere	30—34 krig	duplaszéles ruhakelme	mtre	32—38 krig
kitűnő francia batiszt	25—28 krig	francia de lainek	34—42 krig	divatos selymek	"	50—60 krig

Mosó-, szövet- és selyemmaradékok minden elfogadható áron.

A legutóbbi idényről visszamaradt confection-cikkek: gallérok, kabátok, cepek potom olcsó árban.

Mintagyűjtemények, képes árjegyzékek vidékre kívánatra bérmentve küldetnek.

Saját műterem női toilettek elkészítésére és menyasszonyi kelengyékre.

Házeladás.

Székesfejérvárott, Kossuth-utca (Pósta-épülettel szemben) 7. és 8. számú egy egyemeletes, részben kétemeletes ház

**jutányos árért,
kedvező feltételek
mellett
szabad kézből eladó.**

Tudakozódni lehet ugyanott a ház-tulajdonosnál.

Külön hajók Siófokra.

A július 10. és 11-iki

siófoki löversenyek

alkalmából

a rendes meneteken kívül
a következő

külön hajók

közlekednek:

Oda:

Almádiból . . indul d. u. 12 óra 45 p.
Balatonfüredről " " 1 " 45 p.
Siófokra . . érkezik " 2 " 45 p.

Vissza:

Siófokról ind. esti 8 ó. 15 p. 10 ó. 30 p.
B.-Füredre érkezik " 9 ó. 15 p. 11 ó. 30 p.
Almádiba " " 10 ó. 25 p.

Csak esekély

HAVI RÉSZLETFIZETÉSRE

kaphatók!

Legujabb divatu tavaszi-gallérok és kabátok.
Kész férfi- és gyermekruhák
minden nagyságban. Kanavász, vászon és minden e szakmába vágó
cikkek, valamint
ingek, gallérok és lábravalók, nap- és esernyők dus választékban.
— Nagy raktár asztal- és futó-szőnyegekben. —

LÖWY ADOLF + + + + +
+ + + + + **SZ.-FEHÉRVÁR.**
(Felmayer mellett.)

TELEP MENYASSZONYI KELENGYÉNYEK ELVÁLLALOK.

|| ISERELY HAVI RÉSZLETFIZETÉSRE ||

!!ÉREMMEL KITÜNTETVE!!

Simon Lajos

asztalos és kárpitos butorraktára

SZÉKESFEJÉRVÁR, KOSSUTH-UTCZA 6. SZÁM. (Postaház átellenében.)

Ajánlja saját készítményű asztalos és kárpitos butormunkákkal dúsan berendezett üzletét, hol mindennemű asztalos és kárpitos munkák gyorsan és pontosan elkészíttetnek.

Jutányos árak.

Elvállal lakosztályok teljes berendezését.

Bevásárlások részletfizetésre is eszközölhetők.

HIRDETÉSEK

felvételnek kiadóhivatalunkban (K i g y ó-
utca 9-ik sz. alatt) a legjutányosabb áron.

nyomatott Számmar Lucrénél, Székesfejérvárott.